

دوتا ۳۵۴	عهدجدید / ۳۱
	یعقوب
T = معلم ۱ (تدریس توسط معلم ۱)	

(T) به برنامه " دوره شاگردسازی از رادیو " خوش آمدید. در این مجموعه درس‌ها، فرصت خواهید یافت تا با کتاب مقدس بیشتر آشنا شوید. در حالیکه به این برنامه گوش می‌دهید، در دفترتان یادداشت بردارید یا برنامه را ضبط کنید. در برنامه امروز، رساله یعقوب را بررسی خواهیم کرد. در این برنامه در مورد نویسنده این رساله، مخاطبین آن، تاریخ و محل نگارش رساله، مناسبت و هدف از نگارش آن، و تقسیم‌بندی‌ها و قسمت‌های عمده این رساله مطالب مهمی خواهیم آموخت.

نکته ۱. نویسنده رساله یعقوب

اول. "یعقوب، برادر عیسی، پیرو مسیح می‌شود"

چندین نفر در عهدجدید "یعقوب" نام دارند (مرقس ۱۵: ۴۰؛ اعمال ۱: ۱۳)، اما دو تن از معروفترین آنها، یعقوب برادر یوحنا و یعقوب برادر عیسی هستند.

یک. یعقوب برادر یوحنا، یکی از شاگردان عیسی بود. بر اساس اعمال ۱۲: ۲، یعقوب برادر یوحنا حوالی سال ۴۴ میلاد توسط هیرودیس پادشاه کشته شد. بنابراین بعید بنظر می‌رسد که رساله یعقوب را یعقوب برادر یوحنا نوشته باشد.

دو. یعقوب برادر عیسی. "یعقوب، برادر عیسی، به عیسی مسیح ایمان می‌آورد."

عیسی، برادران و خواهرانی داشت. بر اساس متی ۱۳: ۵۵ - ۵۶ و مرقس ۶: ۳، چنین بنظر می‌رسد که یوسف شوهر مریم هنگامی که عیسی بطور علنی رسالت خود را آغاز کرد درگذشته بود. مردم شهر زادگاه عیسی یعنی ناصره واقع در جلیل، عیسی را "تجار" یا "پسر نجار" می‌خواندند و مادر و برادران و خواهران عیسی نیز در شهر ناصره در بین همین مردم زندگی می‌کردند. اسامی برادران عیسی، یعقوب، یوسف، یهوذا و شمعون بود. یوحنا ۷: ۱ - ۹ می‌گوید که برادران عیسی به او ایمان نداشتند. در اول قرننیا ۱۵: ۷ می‌خوانیم که عیسی پس از قیام بر یعقوب ظاهر شد. این یعقوب در سراسر عهدجدید بدون آنکه توضیح بیشتری در مورد او داده شود ذکر می‌گردد، و بنابراین می‌توان چنین نتیجه گرفت که احتمالاً نزد تمام کلیسا و ایمانداران شخصیتی شناخته‌شده بود. سنت مسیحی در این باره کاملاً متفق‌القول است که منظور از یعقوب، برادر عیسی مسیح است. یعقوب احتمالاً پس از قیام عیسی به او ایمان آورد. مشاهده زنده شدن عیسی پس از مرگ، باعث شد بی‌ایمانی یعقوب به ایمان مبدل شود. یعقوب به احتمال زیاد در هدایت نمودن سایر برادران خود بسوی عیسی نیز نقش عمده‌ای بر عهده داشت. در اعمال ۱: ۱۴ می‌خوانیم که پس از صعود عیسی به آسمان، شاگردان دور هم جمع شدند و منتظر جاری شدن روح‌القدس بودند. مریم مادر عیسی و برادران عیسی نیز در آن جمع حضور داشتند. بنابراین یعقوب برادر عیسی، در واقعه پنطیکاست از روح‌القدس پر شد و تعمید گرفت.

دوم. "یعقوب، برادر عیسی، بعنوان یکی از رهبران کلیسای اورشلیم"

بر اساس اول قرننیا ۹: ۵، یعقوب، برادر عیسی، مردی متأهل بود. یعقوب احتمالاً از آنجا که در واقعه پنطیکاست حضور داشت، بزودی یکی از رهبران کلیسای اورشلیم شد که در پی واقعه پنطیکاست تأسیس گردید. غلاطیان ۱: ۱۹ می‌گوید که در سال ۳۶ میلاد، پولس برای اولین بار پس از توبه خود از اورشلیم دیدن کرد. او با پطرس رسول ملاقات نمود، و فقط یعقوب، برادر عیسی را دید.

در فصل ۱۲ اعمال می‌خوانیم که در سال ۴۴ میلاد، پس از آنکه یعقوب برادر یوحنا بدست هیرودیس پادشاه به قتل رسید، پطرس بطرزی معجزه‌آسا از زندان آزاد شد و از مرگ حتمی رهایی یافت. پطرس پس از آنکه فرشته‌ای او را از زندان آزاد کرد، به منزل مریم مادر مرقس رفت و گفت: "یعقوب و سایر برادران را از این امر آگاه سازید." پطرس سپس آنجا را نیز ترک کرده، به مکانی دیگر رفت که احتمالاً خارج از اورشلیم بود، و حتی شاید به روم رفت (۱۲: ۱۷). این موضوع نیز نشان می‌دهد که یعقوب یکی از مهمترین رهبران کلیسای محلی در اورشلیم محسوب می‌شد.

اعمال ۱۵: ۱۳ - ۲۱ می‌گوید که در سال ۵۰ میلاد، در جریان شورای اورشلیم، علاوه بر پطرس و پولس، یعقوب نیز یکی از مهمترین رهبران کلیسای اورشلیم بود. غلاطیان ۲: ۱ - ۱۰ نیز با اشاره به این واقعه، از یعقوب و پطرس و یوحنا بعنوان ستونهای کلیسا یاد می‌کند.

و بالاخره، اعمال ۲۱: ۱۸ - ۲۰ می‌گوید که در سال ۵۷ میلاد، پولس برای دیدن یعقوب به اورشلیم رفت، و یعقوب خدا را بخاطر کارهای شگفت‌انگیزی که در میان غیریهودیان انجام می‌شد ستایش نمود. بنابراین تقریباً بطور قطع می‌توان گفت که رساله یعقوب را یعقوب برادر عیسی نوشت.

سوم. "یعقوب، برادر عیسی، بعنوان نویسنده احتمالی رساله یعقوب"

در سراسر عهدجدید، جز یعقوب برادر عیسی، هیچ کس دیگری نمی‌توانست رساله خود را به نام "یعقوب" امضا کند و انتظار داشته باشد همگان بدانند او کیست. سنت مسیحی از بدو مسیحیت تا قرن شانزده در این خصوص که رساله یعقوب را یعقوب برادر عیسی نوشته، وحدت‌نظر داشت. بنا به سنت مسیحی، یعقوب مرد خداترس و پارسایی بود و به "یعقوب عادل" شهرت داشت - لقبی که در متی ۱: ۱۹ در مورد پدرش یوسف نیز بکار رفته است. بنابراین چنین نتیجه می‌گیریم که رساله یعقوب به احتمال بسیار زیاد توسط یعقوب، برادر عیسی نوشته شد.

نکته ۲. ویژگیهای رساله یعقوب

اول. شباهت بین تعالیم عیسی و تعالیم یعقوب

بین موعظه سر کوه در متی ۵ - ۷ و رساله یعقوب، شباهت حیرت‌انگیزی وجود دارد. هم موعظه سر کوه و هم رساله یعقوب در مورد آزمایشات و وسوسه‌ها، در مورد پدری که در آسمان است، رحم و شفقت، کنترل کردن زبان و داشتن زندگی پاک سخن می‌رانند. هم عیسی و هم یعقوب درباره فقرا (متی ۵: ۳؛ یعقوب ۲: ۵)، رحیمان (متی ۵: ۷؛ یعقوب ۲: ۱۳)، صلح‌جویان (متی ۵: ۹؛ یعقوب ۳: ۱۸)، پیامبران جفا دیده (متی ۵: ۱۲؛ یعقوب ۵: ۱۰)، قسم نخوردن به آسمان و زمین (متی ۵: ۳۴ - ۳۵؛ یعقوب ۵: ۱۲)، گنجهایی که بر روی این زمین توسط بید و زنگ خورده و تباه می‌شود (متی ۶: ۱۹؛ یعقوب ۵: ۲)، قضاوت کردن درباره دیگران (متی ۷: ۱؛ یعقوب ۴: ۱۱)، چیزی را در دعا از خدا طلبیدن (متی ۷: ۷؛ یعقوب ۱: ۵)، پدر آسمانی که نعمات و عطایای نیکو ارزانی می‌دارد (متی ۷: ۱۱؛ یعقوب ۱: ۱۷)، شناختن درخت توسط میوه‌اش (متی ۷: ۱۶؛ یعقوب ۳: ۱۲)، و اینکه باید انجام‌دهندگان کلام باشیم (متی ۷: ۲۴؛ یعقوب ۱: ۲۲) صحبت می‌کنند. بنابراین عیسی احتمالاً تأثیر شگرفی بر برادر خود یعقوب بر جای نهاد.

یعقوب با اینکه از لحاظ جسمانی برادر عیسی مسیح بود، اما خود را نه برادر عیسی، بلکه خدمتگزار خدا و عیسی مسیح خواند می‌خواند (۱: ۱). یعقوب نیز مانند پولس دیگر صرفاً از دید دنیوی به مسیح نمی‌نگریست، یعنی به شخصیت عیسی تا قبل از مرگ، قیام و صعود خود به آسمان، توجهی نداشت. بلکه هر دو، عیسی مسیح را خداوند جلال یافته می‌دانستند (دوم قرن نیا: ۵: ۱۶).

دوم. شباهت بین عباراتی که در اعمال فصل ۱۵ و رساله یعقوب بکار رفته است.

همچنین، بین برخی از عبارات بکار رفته در رساله یعقوب و سخنانی که یعقوب در شورای اورشلیم در سال ۵۰ میلاد بیان کرد و در اعمال فصل ۱۵ ثبت شده است نیز شباهتهایی دیده می‌شود. بعنوان مثال: عبارت "سلام و درود" در یعقوب ۱: ۱ و اعمال ۲۳: ۱۵، عبارت "به من گوش دهید" در یعقوب ۲: ۵ و اعمال ۱۵: ۱۳، عبارت "کسانی که نام خدا بر ایشان قرار دارد" در یعقوب ۲: ۷ و اعمال ۱۵: ۱۷، اشاره به مردم بعنوان "برادران عزیز" در یعقوب ۱: ۱۶ (۱: ۱۹؛ ۲: ۵) و اعمال ۱۵: ۲۵، عبارت "بازگشت مردم بسوی خدا" در یعقوب ۵: ۱۹ - ۲۰ و اعمال ۱۵: ۱۹. یعقوب به احتمال بسیار زیاد در نگارش بیانیه نهایی که توسط شورای اورشلیم صادر گردید دست داشت، و بنابراین این شباهتها ثابت می‌کند که رساله یعقوب نیز نوشته خود اوست. نه نامه صادره از سوی شورای اورشلیم و نه رساله یعقوب، هیچکدام یعقوب را بعنوان فردی شریعت‌گرا که می‌خواهد قوانین شریعت یهود را بر غیریهودیان تحمیل کند، معرفی نمی‌کنند.

سوم. مقایسه بین یعقوب و پولس.

یک. "تفسیر غلاطیان ۲: ۱۲"

برخی می‌گویند یعقوب و پولس در خصوص تعالیمی که در مورد عادل‌شمردگی می‌دهند یکدیگر را نقض می‌کنند. اساس استدلال این عده، بر تفسیر اشتباهی از غلاطیان ۲: ۱۲ مبتنی است که می‌گوید: "عده‌ای از جانب یعقوب آمدند." این عده، مسیحیانی یهودی‌نژاد بودند که می‌کوشیدند مسیحیان غیریهودی را به نگاه داشتن قوانین و تشریفات شریعت یهود وادارند. این افراد چنین تعلیم می‌دادند که برای نجات یافتن حتماً باید ختنه شد. همچنین تعلیم می‌دادند که ایمانداران، بویژه در خصوص قوانین مربوط به خورد و خوراک، باید از غیریهودیان پرهیز کنند. این مسیحیان یهودی‌نژاد به احتمال بسیار زیاد به همان گروهی تعلق داشتند که در اعمال ۱۵: ۱ به آنها اشاره شده است. اما این آیه را نباید چنین تفسیر کرد که گویی این عده فرستادگان یعقوب بودند یا از او دستور گرفته بودند. بلکه این آیه صرفاً می‌گوید که این افراد از کلیسای اورشلیم آمده بودند، که یعقوب در آنجا دارای مقام و منزلت مهمی بود. یعقوب در هیچ جای عهدجدید بعنوان رقیب یا دشمن پولس توصیف نشده است. بلکه برعکس، در اعمال ۱۵ می‌بینیم که یعقوب در شورای اورشلیم از موضع پولس جانبداری می‌کند (اعمال ۱۵: ۱۳ - ۲۹) و او تا به آخر دوست پولس باقی ماند و عمیقاً از خدمتی که پولس در بین غیریهودیان انجام می‌داد قدردانی می‌کرد (اعمال ۲۱: ۱۸ - ۲۵).

دو. "رابطه بین ایمان و عمل در رسالات یعقوب و پولس"

کسانی که معتقدند یعقوب و پولس در خصوص آموزه عادل‌شمردگی یکدیگر را نقض می‌کنند، در توجیه ادعای خود به تعالیم مختلف پولس و یعقوب در مورد رابطه بین ایمان و عمل نیز استدلال می‌کنند. بعنوان مثال، یعقوب در رساله خود فصل ۲ آیه ۲۱ می‌گوید: "ابراهیم به سبب اعمال خود عادل شمرده شد"، اما رومیان ۴: ۹ می‌گوید: "ایمان ابراهیم، عدالت محسوب گشت." از نگاه سطحی ممکن است چنین بنظر آید که یعقوب می‌گوید انسان از طریق انجام اعمال نیک عادل محسوب می‌شود، اما تعلیم پولس این است که تنها محض ایمان می‌توان عادل شد.

و حال آنکه یعقوب و پولس با مسائل و شرایط کاملاً متفاوتی دست به گریبان بودند. یعقوب برای "ایمان" ارزش بسیار والایی قائل است، چنانکه از رساله‌اش نیز آشکارا چنین پیداست (۱: ۳؛ ۲: ۱ و ۵ و ۲۲ - ۲۴؛ ۵: ۱۵)، اما او "ایمان بدون عمل" (۲: ۱۴ - ۱۸) و "ایمانی را که دیوها نیز دارند" (۲: ۱۹) محکوم می‌کند. پولس نیز بی‌تردید چنین ایمانی را محکوم می‌دانست. شکی نیست که پولس به شدت به لزوم انجام اعمال نیکو بعنوان "ثمره ایمان" معتقد است (رومیان ۲: ۶ - ۱۰؛ ۶: ۱۳ و ۱۹؛ دوم قرن نیا: ۹: ۸؛ افسسیان ۲: ۸ - ۱۰؛ کولسیان ۱: ۴؛ اول تسالونیکیان ۱: ۳؛ دوم تسالونیکیان ۲: ۱۷). در واقع، یعقوب و پولس هر دو دقیقاً یک حقیقت یکسان را تعلیم می‌دهند. یعقوب در رساله یعقوب ۲: ۲۲ - ۲۴ می‌نویسد که ابراهیم به خدا ایمان آورد، و این ایمان برای او عدالت منظور گردید. ایمان و اعمال ابراهیم دوشادوش هم عمل می‌کرد، و ایمان او از طریق آنچه انجام می‌داد کامل گشت. یعقوب می‌گوید که مسیحیان باید با نشان دادن ایمان خود در عمل، ثابت کنند که ایمان‌شان واقعی است. در رومیان ۴: ۳، پولس نیز می‌گوید که ابراهیم به خدا ایمان آورد، و این ایمان برای او عدالت محسوب شد. اما پولس در فیلیپیان ۲: ۱۲ این را نیز می‌گوید که مسیحیان باید با اعمال خود، یعنی از طریق اطاعت کردن از خدا و احترام عمیق

به او، نشان دهند که نجات یافته‌اند. و در افسسیان ۲: ۸ - ۱۰ می‌نویسد که اگرچه مسیحیان نه از طریق انجام اعمال نیک، بلکه بواسطه فیض و از طریق ایمان نجات می‌یابند، اما آنان آفریده شده‌اند تا اعمال نیک انجام دهند.

چهارم. "کیفیت زبان یونانی بکار رفته در رساله یعقوب"

کیفیت زبان یونانی بکار رفته در رساله یعقوب نشان می‌دهد که او از لحاظ زبانشناسی دارای مهارت خارق‌العاده‌ای بود. یعقوب، برادر عیسی، اگرچه از خانواده مُحفزی بود، اما از آنجا که در روز پنتیکاست از روح‌القدس تعمیم گرفته و پر شده بود و احتمالاً از قابلیت‌های زبانشناسی نیز برخوردار گشته بود. یکی از عطایای مهم در روز پنتیکاست، "عطای زبانها" بود، که بر اساس اعمال ۱: ۶ - ۱۱ عبارت بود از توانایی و اشتیاق برای انتقال پیام خدا به زبانی شیوا و قابل درک. این واقعیت را نمی‌توانیم نادیده بگیریم که یعقوب نیز همچون سایر شاگردان عیسی، در واقعه پنتیکاست حضور داشت و از روح‌القدس پر گردید. بنابراین هیچکس نمی‌تواند ادعا کند که بعید است زبان شیوای یونانی بکار رفته در رساله یعقوب کار یعقوب برادر عیسی بوده باشد.

پنجم. "افعال و عبارات امری در رساله یعقوب"

در رساله یعقوب ۱۰۸ آیه وجود دارد، و ۵۴ آیه آن در وجه امری است. این نکته نشان می‌دهد که یعقوب عمیقاً از اقتداری که خدا به او داده بود تا این دستورات را بنویسد، آگاه بود.

ششم. "تصاویر بکار رفته در رساله یعقوب"

یعقوب برای تعلیم حقیقت، از همه نوع تصویری استفاده می‌کند. او از عهدعتیق، از زندگی ابراهیم، راحاب، ایوب و الیاس مثال می‌آورد. همچنین از طبیعت مثالهایی ذکر می‌کند: نظیر امواج دریا که در اثر وزش باد به این سو آن سو رانده می‌شوند (۱: ۶)، گل، که بسرعت پژمرده می‌شود (۱: ۱۰)، و سایه که متغیر است و بر روی زمین جابجا می‌شود (۱: ۱۷) (۳: ۵؛ ۳: ۱۱؛ ۴: ۱۴). یعقوب همچنین از کشاورزی (۳: ۷؛ ۵: ۵)، تجارت و صنعت، نظیر درخت انجیری که نمی‌تواند میوه زیتون بیاورد (۳: ۱۲)، کشاورزی که منتظر می‌ماند تا مزرعه‌اش محصولی پرارزش ببار بیاورد (۵: ۷)، تاجری که سود کلانی به جیب می‌زند (۴: ۱۳)، و کشتی بزرگی که توسط سگانی کوچک هدایت می‌شود (۳: ۴) نمونه‌هایی می‌آورد. و بالاخره او از زندگی انسان مثال می‌زند: نظیر نگاه کردن به صورت خود در آینه (۱: ۲۳)، مشاهده افرادی فقیر با لباسهایی کثیف و مندرس (۲: ۲)، بدن بدون روح (۲: ۲۶) (۲: ۱۵)، و لباسهایی که بید خورده است و طلا و نقره‌ای که زنگ زده است (۵: ۲ - ۳).

نکته ۳. گیرندگان رساله یعقوب و تاریخ و محل نگارش این رساله

اول. "تأسیس کلیساهایی برای مسیحیان یهودی‌نژاد"

وقایعی که در اعمال فصلهای ۱ تا ۸ توصیف شده است، بین سالهای ۳۰ تا ۳۳ یا ۳۴ میلادی اتفاق افتاد و طی آن، کلیسا در اورشلیم رشد و نمو نمود. بر اساس اعمال ۵: ۱۶، مردم حتی از نواحی اطراف اورشلیم نیز به آن شهر می‌آمدند. این وقایع به احتمال بسیار زیاد، نقطه‌آغاز فعالیت برخی دیگر از کلیساهای متعلق به مسیحیان یهودی‌نژاد در یهودیه بود. در آن زمان، گروههای مختلف یهودی در اورشلیم زندگی می‌کردند. اکثر آنها، یهودیان عبری زبان بودند. سپس گروهی بودند که به "یهودیان یونانی‌زبان" شهرت داشتند و در اورشلیم زندگی می‌کردند. این عده، یهودیانی بودند که به زبان یونانی تکلم می‌کردند و آداب و فرهنگ یونانی را پذیرفته بودند (اعمال ۶: ۱). و بالاخره، برخی نیز بودند که به آیین یهود گرویده بودند. این عده که به "یونانیان خداپرست" شهرت داشتند، زمانی بت‌پرست بودند، اما بعد به آیین یهود گرویده و اکثر مظاهر فرهنگ یهود را پذیرفته بودند (اعمال ۱۷: ۴). این یهودیان یونانی‌زبان و نیز کسانی که به آیین یهود گرویده بودند، در اصل از آسیای صغیر و قبرس در شمال، و سیرین و اسکندریه در جنوب آمده بودند. آنان حتی در اورشلیم کنیسه مخصوص به خود را داشتند (اعمال ۶: ۹؛ ۱۱: ۲۰).

بر اساس اعمال ۶: ۱، بین مسیحیان یونانی‌زبان و مسیحیان عبری‌زبان بر سر نحوه توزیع روزانه غذا در بین فقرا بحث و مجادله درگرفت. کلیسای اورشلیم و رسولان هفت نفر را بعنوان خادمین انتخاب کردند تا به این موضوع رسیدگی نمایند. یکی از این هفت تن استیفان، یهودی یونانی‌زبانی بود که به مسیح ایمان آورده بود. تقریباً در حدود سالهای ۳۲ تا ۳۴ میلاد، یهودیان یونانی‌زبان اورشلیم با استیفان به بحث و جدل پرداختند، اما نتوانستند در برابر حکمت و قدرتی که بواسطه روح‌القدس در کلام او نهفته بود مقاومت کنند. این یهودیان یونانی‌زبان سرانجام استیفان را سنگسار نموده کشتند، و این واقعه سرآغاز موج عظیمی از جفا بویژه علیه یهودیان یونانی‌زبانی شد که در اورشلیم به مسیح ایمان آورده بودند.

بر اساس اعمال ۸: ۴ و ۱۱: ۱۹ - ۲۱، این یهودیان یونانی‌زبان که حال مسیحی شده بودند، در سراسر یهودیه و سامره، تا سواحل فینیقیه، قبرس و در نهایت انطاکیه پراکنده گشتند. آنان به هر جا که می‌رفتند، انجیل را به یهودیان یونانی‌زبان موعظه می‌کردند و به تأسیس کلیسا می‌پرداختند. تمام این وقایع بین سالهای ۳۴ - ۴۴ میلاد اتفاق افتاد. "این کلیساها متشکل از یهودیان یونانی‌زبانی بود که حال به مسیح ایمان آورده بودند." بنابراین دو نوع کلیسای ویژه مسیحیان یهودی‌نژاد وجود داشت: کلیساهایی که در اورشلیم و احتمالاً در یهودیه وجود داشت متعلق به مسیحیان یهودی‌نژاد عبری‌زبان بود؛ اما در یهودیه، سامره، جلیل، فینیقیه، قبرس و حتی سوریه، کلیساها متعلق به مسیحیان یهودی‌نژاد یونانی‌زبان بود. یعقوب نیز رساله خود را به زبان یونانی و خطاب به همین مسیحیان یهودی‌نژاد یونانی‌زبان نوشت.

دوم. "نگارش رساله یعقوب خطاب به مسیحیان یهودی‌نژاد یونانی‌زبان"

از سال ۴۱ میلاد به بعد، یهودیان اورشلیم بر شدت جفاهای خود علیه مسیحیان اورشلیم و بویژه علیه رهبران‌شان نظیر رسولان و کسانی چون یعقوب برادر عیسی، افزودند. بنابراین، مسیحیان یهودی‌نژاد ساکن اورشلیم آماج جفاهای یهودیان قرار گرفتند. درست قبل از مرگ هیروودیس پادشاه در سال ۴۴ میلاد، یعقوب برادر یوحنا کشته شد و پطرس نیز دستگیر و زندانی گردید،

(اعمال ۱۲). اگرچه یعقوب در کلیسای مسیحیان یهودی‌نژاد اورشلیم که اکنون عمدتاً عبری‌زبان بودند یکی از رهبران برجسته بود، اما رساله خود را خطاب به "دوازده سبطی که پراکنده هستند" (۱: ۱) نوشت. روی سخن یعقوب در رساله‌اش با تمام مسیحیانی بود که پس از جفایی که در پی ماجرای استیفان در اورشلیم آغاز شده بود، از این شهر به نقاط مختلف دنیا پراکنده شده بودند. ظاهراً یعقوب در آن زمان هنوز از وجود مسیحیان غیریهودی آگاهی نداشت. در نتیجه، او احتمالاً رساله خود را پیش از سال ۴۴ نوشت، زیرا در این سال بود که کلیسای اورشلیم برای اولین بار دریافت عده زیادی از غیریهودیان در انطاکیه واقع در سوریه به مسیح ایمان آورده‌اند. بنابراین چنین نتیجه می‌گیریم که رساله یعقوب حوالی سال ۴۳ یا ۴۴ میلاد از اورشلیم خطاب به مسیحیان یهودی‌نژاد یونانی‌زبانی نوشته شد که در میان امتها پراکنده بودند.

نکته ۴. هدف از نگارش رساله یعقوب

هدف از نگارش رساله یعقوب کمابیش همان هدفی بود که مسیح از موعظه سر کوه داشت: یعنی "نشان دادن معیارهای درست برای زندگی مسیحی".

نکته ۵. تقسیم‌بندی رساله یعقوب

می‌توان این عنوان را برای رساله یعقوب در نظر گرفت: "از روی اعمال، گفتار، و نحوه زندگی شخص است که مشخص می‌شود ایمان او حقیقی است". رساله یعقوب را می‌توان به پنج بخش تقسیم‌بندی کرد:

بخش اول. یعقوب ۱: ۱ - ۱۱. "پایداری و دعا در تمام شرایط". از مسیحیان خواسته می‌شود که در اوج آزمایشات و وسوسه‌ها همواره صبور و شکیبا باشند (۲ - ۴). اگر مسیحیان از این فیض برخوردار نیستند، باید با اطمینان از خدا بخواهند که به آنان صبر و تحمل عطا فرماید (۵ - ۸). آنان باید بجای ترس و اضطراب، مقام والایی را که در مسیح دارند بیاد بیاورند (۹ - ۱۱).

بخش دوم. یعقوب ۱: ۱۲ - ۱۸. "طبیعتی تازه". طبیعت گناه‌آلود، مرگ روحانی را در پی دارد (۱۳ - ۱۶)، اما کلام حقیقت و راستی به زندگی و طبیعتی جدید منتهی می‌شود (۱۷ - ۱۸).

بخش سوم. یعقوب ۱: ۱۹ - ۲۱. "رشد". مسیحیان از طریق شنیدن (۱۹ - ۲۰)، پذیرفتن (۲۱)، و عمل کردن به کلام خدا (۲۲ - ۲۵) رشد می‌کنند.

بخش چهارم. یعقوب ۱: ۲۶ تا ۵: ۶. "پرورش یافتن و کامل شدن". یعقوب ۱: ۲۶ - ۲۷ می‌گوید که سه ویژگی مهم زندگی واقعی مسیحی عبارت است از کنترل زبان، رحم و شفقت، و زندگی مقدس.

اول. یعقوب ۲: ۱ - ۲۶. "اعمال" عاری از تبعیض و توأم با رحم و مهربانی.

دوم. یعقوب ۳: ۱ - ۱۲. خویشنداری در "گفتار".

سوم. یعقوب ۳: ۱۳ تا ۵: ۶. "زندگی" توأم با حکمت، اطاعت، توکل و سادگی.

بخش پنجم. یعقوب ۵: ۷ - ۲۰. "صبر و دعا در تمام شرایط".

تکلیف برای هفته آینده

اول. در طول هفته آینده، اول پطرس ۵-۱ و دوم پطرس ۱ - ۳ را بخوانید. هفته بعد، به معرفی رسالات اول و دوم پطرس خواهیم پرداخت.

دوم. کتابهای دستور عمل "بروید و ملکوت خدا را موعظه کنید" را ملاحظه کرده و به آدرس اینترنتی www.dota.net مراجعه کنید. این آدرس را به حروف تکرار می‌کنم

سوم. هر شنبه تا چهارشنبه به برنامه "دوره شاگردسازی از رادیو" گوش دهید.